

om Sagen; men der var kommet Telegram fra Ministeriet, som fastholdt, at Beddingen var købt, og at man henholdt sig dertil. Dette afgjorde saaledes Sagen.

Det er forøvrigt ufatteligt, at et Flertal af Bestyrelsen kan gaa mod Aktionærerne, for de ved godt, at den allerstørste Del af Aktierne er tegnet med Køb af Orlogsværftets Bedding for Oje, samt at Byraadets Garanti er givet i samme Hensigt. Derfor er det uforstaaeligt, at Bestyrelsen tør paatage sig det Ansvar at reducere Anlægget saaledes, at det ikke bliver i nogen væsentlig Grad større end de Anlæg, som i forvejen findes paa Øerne, og derved faa det dræbt i Fødselen. Man kan ikke tænke sig, at det er Hensigten.

Bestyrelsens Arbejde burde allerførst være at skaffe større Aktiekapital, samtidig som de fortsatte det af Bestyrelsesmedlem Kj. Mohr saa godt tilrettelagte forberedende Arbejde.

Skulde det vise sig, at der fra Bestyrelsens Side bliver fortsat paa samme Maade, er det at haabe, at Byraadet vil tage Afhætte og købe Orlogsværftets Bedding og selv arbejde videre med Sagen enten i Forstaaelse med Aktieselskabet eller paa eget Ansvar.

Tilhører.

KØDCENTRALEN

TIL 173. KONGEBROEN TIL 173.

Altid 1. Kl. ungt Oksekød,
Paalæg og Konserver.
En Gros & En Detail.
Bygdeordrer ekspederes omg.

Jørdin.

Svartaspillan.

(Framhald.)

Nógv hefur verið tikið til hjálpar móti svartuspilluni glognum árinu. Eftir royndum má niðannevnda sigast at vera tað besta:

A. Sirmað við Bordeauxvætu; tað heldur slokkin grónan frá 1 til 5 vikur longri enn um einki verður gjørt. Tað betur um úrtøkuna og ger eplini stórri og treystari.

Best er at sirma 2 ferðir, einar 3 vikur ímillum; nær besta tíðin er er ikki gott at siga, tað er eftir árinum, hvussu tíðliga eplini eru komin fyrri seg, og um sjúkan er um vegir, men einaferð tá miðin juli er komin, tá fer at koma at tíðini. Royndarbrúkið í Hoyvík sirmar um ólav-søkuna, men har verður ikki sirmað meira enn eina ferð; skulu ferðirnar verða 2, má tað sirmast nakað fyrr. Tað hava verið ár, tá enn tá miðjan av juli hefur verið ov sein sirmingartíð; vit hava dómi uppá, at svartaspillan er komin í fyrri helvt av juli her á landi.

Tað, ið umræður, er at sirma áðrenn sjúkan kemur, tí Bordeauxvæta forðar bert sjúkuni, drepur hana ikki, er hon

fyrst komin. Er ein so heppin at sirma í einari tíð, tá slokkurin er fullvaksin, áðrenn sjúkan er komin, kann ein sirmar gera fullan lit; ein roynd hefur enn tá sýnt eina meiraúrtøku fyrri eina sirmar 5,5 kg á málið (1000 m²). Men av tí sjúkan ofta kemur áðrenn slokkurin er fullvaksin, er tað vandi við, at tann eina sirmarin antin kemur so tíðliga, at øll bløðini ikki eru vaksin fram ella so seint, at sjúkan er komin, tí vísa royndir, at 2 sirmingar hjálpa betri og vissari enn 1; tann »relativa« meiraúrtøkan er í miðal fyrri 1 sirmar 10 % og fyrri 2 15—18 %, meir og minni eftir árunum.

Tað er hóskaði at nýta 70 til 100 litur á málið av Bordeauxvætu, meir ella minni eftir ávokstrinum. Styrkin er best 2 %.

Henda Bordeauxvætan hefur navn av, at hon á fyrsta sinni varð nýtt við Bordeaux móti vinberjaspillu. 100 litur av hesari vætu kunnu lagaliga gerast t. d. soleiðis:

- 1) Í einum trækari verða 2 kg av blásteini uppløyst í 90 litrum av vatni.
- 2) Í einari byltu verða upprørd 2 kg av brenndum kálki ella 3 kg av leskaðum í 10 litur av vatni.
- 3) Kálkið verður rørt væl og stoytt í blásteinin, eitt sindur í senn og væl rørt. Samstundis verður roynt við reyðum lakmuspappíri (tað fæst á apotekinum), nær nokk av kálki er stoytt í; pappírið verður dripið niður í vatnið, og tá tað skiftur lit, verður blátt, er nokk av kálki.
- 4) Tað verður dúgliga rørt í 2 minuttir og aftur roynt við lakmuspappíri, verður tað enn blátt, er vætan liðug.

Tað er drúgført at uppløysa blástein í vatni, einir 12 til 24 límar eftir kuldanum. Tað er best at heingja blásteinin í einum lítum posa niður í vatnið dagin fyrri. Tað kann eisini nýttast kókandi vatn, einir trýggir lítrar, sum verða stoyttir á blásteinin, so uppløysist hann skjótast, men tað má ikki stoylast meira vatn á, fyrr enn tað heita er kólnað. Tað má sirmast í turrveðri og soleiðis, at øll bløðini verða vát. Sirmingarvætan dugir ikki at goyma, kann ikki verða meira enn hægst tveir dagar gomul; hon má rorast væl um, hvørja ferð koyrt verður í sirmilin, og tað má sllast niður í hann, so ikki klumpar sleppa við og typpa fyrri útlopinum. Sirmilin má reinsast, hvørja ferð hann verður settur burtur og má ikki standa um nátt og verða væl skolaður í reinum vatni.

Í staðin fyrri Bordeauxvætu kann nýttast koparsotavæta, hon hefur nærum somu virkan og typpur ikki sirmilin so illa sum hin.

Nú fáast eisini sirmingarvætni liðugt blandað, bert at rora út í vatn; tað er ómakasleysari, men heldur dýrari.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANIGSVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

O. u. 1750 og 100 eindir a- og d-vitamin
eru nú í hvarjum pakka av smørlika.

Virðingarmest

Smørlikisvirkið Mølin

Skálavík.

- A. Velt eplaslog, ið eftir royndum standa seg væl móti sjúkuni.
- B. Hav friska set úr friskari veltu.
- C. Verður væl hyppað forðar

tað ikki so lítið eplunum í at verða smittað.

E. Goym eplini kølið og turt.
Hittin eigur at halda seg um 3—5° C.

H. J. J.

Verður kríggj?

Uppreisnin í Spaniu er við at seta alt Europa í ein eld.

Sum vit áður hava nevnt, hefur Frakland stillað hinum Europalöndunum tann spurning, um tey ikki vilja semjast um at halda seg uttanfyri ilsemluna í Spaniu.

— Diktaturlöndini hava verið »ullint« hesum spurningi viðvíkjandi. Tað tykist, sum tey helst vilja hava tingingarnar at draga út longest møguligt, fyrri at uppreisnarmenninir kunnu hava líkindi til at gera av við hitt lógliga valda spanska ríkisstýrið og seta diktatur í staðin.

At Frakland hefur sett fram eitt so linligt uppsott, sum hetta má sigast at vera, má siggjast út frá tí sjónarmiði, at teir halda kríggsvandan vera so stóran, at alt má gerast fyrri at tryggja friðin.

Tað hefur altíð verið hildið at verið móti øllum vanligum reglum, at lond hava stjóðar uppreisnarmenn í øðrum löndum, so sum Italia og Týskland nú hava gjørt í Spaniu, meðan tað hefur verið hildið fyrri at vera uppá sitt pláss, at hitt lógliga valda ríkisstýrið undir uppreisnum hefur fingið ta hjálpa, tí torvaði. Tá tey demokratisk stýrðu löndini vilja siggja burtur frá hesum hvat uppreisnini í Spaniu viðvíkur, prógvar tað til at hyggja teir har yviri hópin av stórum herskipum, og so seint sum í hesi vikuni samtyktu teir at hyggja kavbátar og onnur herskip fyrri fleiri milliónir dollara. Og Japan, sum í fleiri ár hefur ókt um her og flota sín, meir enn nakað annað land, hefur nú í seinastum bygt skip og flogflór sum ongatíð áður.

Tað sær sostatt ikki mætlari út, enn at vit aftur nú standa frammanfyri einum nýggjum verðaldarbardaga — alt taðal hefur verið um frið síðani 1918. Og ein nýggjur verðaldarbardagi við øllum teim morðvápunum.

vakt øði í Týsklandi fyrst og fremst, og Hitler hefur sagt, at tíðin fyrri verjuskyldu í tyska herinum skal gerast til 2 ár í staðin fyrri 1. Tað vil við øðrum orðum siga, at Týskland alt í einum hefur ókt her sín til tað dupulta. Henda ókjan skal sjálvsagt leggjast á fólksins trygghet herðar: Hitt tyska fólkið skal bera hana við nýggjum skattum.

Men Russurnar, ið kennur hetta sum eina beinleiðis höttan eins og sjálva nazismuna, dubbar seg av øllum alvi til stríð, og hann er so ærligur, at hann sigur tað bart út. Stalin segði miðvikudagin, at nú mátti proletariatið standa búgvíð til hvønn dag tað skuldi vera, at ofra liv og blóð í herðum bardaga.

Og flest øll stórlöndini dubba seg í skundi. Onglendingar t. d. skulu afturat at teir hyggja hópin av herskipum, okja luftflota sín til tað dupulta eftir einum ári. Teir hava nú 115 lufthavnir, men hetta talið skal tvífaldað. Sjálvt hitt litla Háländ byggir bæði herskip og flogflór. — Og lat okkum hyggja eitt sindur út um Europamarkið: Sjálvt um U. S. A. so mangna hefur »for-sikrað«, at tað ikki skal koma sær úti nakað Europastríð, so hyggja teir har yviri hópin av stórum herskipum, og so seint sum í hesi vikuni samtyktu teir at hyggja kavbátar og onnur herskip fyrri fleiri milliónir dollara. Og Japan, sum í fleiri ár hefur ókt um her og flota sín, meir enn nakað annað land, hefur nú í seinastum bygt skip og flogflór sum ongatíð áður.

Tað sær sostatt ikki mætlari út, enn at vit aftur nú standa frammanfyri einum nýggjum verðaldarbardaga — alt taðal hefur verið um frið síðani 1918.

Og ein nýggjur verðaldarbardagi við øllum teim morðvápunum.

um, ið menniskjað hefur fingið sær til vega hesi árin síðan 1918, verður raðuligur, ein sonn oyðan av mannættini.

Seinastu tíðindi siga frá, at Stalin ikki vil vera við at hava sagt frammanfyri standandi.

Oyggjar- vegnum.

Hvussu leingi hava teir nú himprast eins og eggjók henna, lögting, ministerium og býráð, hesum máli viðvíkjandi. Nú er hetta summaríð brátt horvið, og einki er gjørt enn fyrri at hetta arbeiðið kann byrja. Og, sum øll skilafólk vita, verður einki vegararbeiði av týðningi gjørt vetrardag á fjøllunum. Men tá vit øll vita, býráðslimirir við-roknaðir, at Havnar slitmonnum torvar arbeiði — og so hefur verið alt hetta árið — hví letur býráðið ikki nú, ein partur av oyggjarvegnum sigst at vera »nivelleraður« og útroknaður, arbeiðsfólkið sleppa framat hesum strekkinum frá Varðanum og omanefter.

Sjálvsagt megu menn fáa stýkkini eftir vurduring, uttan at tey verða sjakræð burtur við licitation. Tá Sanatoríuegurin á sinni varð gjørdur, tóku menn seg saman og gjørdu hann í stýkkjum eftir vurduringssprisi. Teir fingi frið amboð: Plankar, trilluborur, sprengievni, bæði krút, dynamitt og fjús, og hartil fingi teir frið hvesing av amboðum. Smíðja var sett við Hoydalsá, tá ið vegurin var komin niðan um hálsin.

Um fram verður farið á henda hátt við oyggjarvegnum, og menn skulu kunna fáa gott úrslit úr arbeiðinum, megu vera í hvørjum arbeiðshaldi 2—3 trilluborur av tí slagnum, ið leggjast kann á liðina, at flyta grót við, einar 70—80 metrar av góðum plankum (2 tumma 7—8). Hesir plankar kunnu seinni nýttast til formark, tá brýnnar verða stoyptar. Eisini kunnu teir í tættum skúrnum verða goymdir til vegabólur seinni.

Plankar, borstál, jarnbrot, leir-hakkarar og spaðar kann býráðið útvega frá heildsolummonnum reiðiliga nógv bilfari enn fyrri vanligan handilspris.

Timburmenn ganga nógvir fyrri einki, og kundu teir longu verið settir í arbeiði við at smíða hóskaði trilluborur. Hesar borur eiga at vera væl bræddar við karbolinum og síðani jarn-umlagdar við tjúkkum galv. gjardarjarni, og eiga tær at hava jarnhjól.

Kann býráðið ikki fyrireika tilfikt, so eru tess limir ikki verdir at sita har.

Um oyggjarvegurin verður latin monnum upp í hendi at gera eftir vurduring, so má býráðið eisini eina eftir, at hvørt arbeiðslíðið hefur ein vegkonan formann, eins væl og tað má eina eftir, at teir menn, ið hava um- og tilsýni við vegararbeiðinum,